

nemu kancelarju Nemčije, knezu Bismarku. Čemu da pojde tje, tega sicer ne znamo, vendar pa sodimo, da velja ta shod ožji zavezi, v kateri stojé Avstrije, Nemčija in Italija. — V Pragi je bil v nedeljo shod českých veljakov in namen tega shoda bil je to, da se razvidi, na kateri strani staro- ali mladočeských poslancev, stoji česko ljudstvo. Na shodu se je sicer izreklo staročeským poslancem popolno zaupanje, toda mladočeski možje težko, če jih pusté poslej na miru. — V štaj. dež. zboru je opomenil posl. M. Vošnjak, naj zbor sklene postavo, po kateri se omeji prosta ženitev, toda dež. odbornik grof Berg je izrekel, da ni upanja, da dobi taka postava najvišje potrjenje, ker je nič ne mara sedanja vlada. — Kranjska dežela ima že od lani dež. dac na žgane pijače, letos pa še pride k temu drž. davek in to je vidno preveč. Posl. Pfeifer je zato predložil načrt postave v 3. seji dež. zbora, vsled katere se ne vrže dež. dac na toliko žgane pijače, kolikor je je kmetovalcem treba za domačo rabo. Ni dvoma, da vzprejme dež. zbor to spremembo. — Na c. kr. vršji gimnaziji v Ljubljani je letos vpisanih 909 učencev, samo v prvem razredu jih je 251. — Koroški liberalni Nemci bi radi, da se tudi v cerkvi, v kateri se zbira slov. ljudstvo, govori in poje nemški, če pride kedaj njih kateri va-njo. No to je pa že preveč! — Po Koroškem se spiše, poleg žganja, na leto 143.260 hl. piva, na eno osebo ga pride torej 40 listrov. Ni malo to, vendar še je to bolje, kakor pa, da se popije žganje. — V gorah na Primorji se prikazuje sedaj že pogostem neka bolezen, ki pouzročuje, da krave izvržejo. To je tem večja nesreča za ljudi, ker se živé skoraj edino iz živinoreje. — Italijansko društvo „degli artigiani“ v Gorici je imelo zadnjo nedeljo blagoslovljenje svoje zastave. Sedaj se jezi, ker ni smelo v slovesnem sprevodu iti po mestu, ali prav tako, saj je isto društvo krivo, da še slov. „podporno društvo“ nima blagoslovljene svoje zastave. — V Trstu so naš pešpolk štev. 87. prav lepo vzprejeli. Kakor je znano, ostane tam delj časa, v Celji pa biva poslej le par stotnjik tega polka. — Prvo slov. ljudsko šolo v Trstu odprla je letos družba sv. Cirila in Metoda. Vzprejeti more pa le otroke v prvi razred, drugo leto pa se odpre seveda še tudi drugi razred te šole. V dež. zboru v Poreči je bil hud vrišč, ker dež. glavar ni pustil hrv. poslancem staviti do vlade vprašanja v hrv. jeziku. Hrv. poslanci so se pritožili zoper to pri grofu Taaffe. — Nova šolska postava, katero je sklenil hrv. dež. zbor v Zagrebu, ni dobila najvišjega potrjenja. — Ogerski minister Kol. Tisza se je vrnil v Pešto in pravi se, da bode minister za uk in bogočastje bojda grof Czaki. Doslej svet ne zna veliko o tem moži.

Vunanje države. Iz tega, ker je bil kardinal Schiaffino v Belgiji, sklepa se v raznih listih, da je iskal stanovanja za sv. Očeta. Po tem bi sv. Oče šli iz Rima v Belgijo, kedar bi postala za to potreba. To je pa vidno le sad prežive domišljije. — Italija se ne čuti varna, kajti kralj in njegova vlada zagotavlja v eno mer, da ne mara z nikomer vojske, najmanj pa s Francijo, svojo zaveznico leta 1856. — Za vzprejem nemškega cesarja dela se v Rimu že sedaj, do meje gre mu naproti general Drignet. — Predsednik francoske republike, Sadi-Carnot, prišel je srečno s svoje poti nazaj v Pariz, potoma si je dal kaditi od vseh strank in je imel tudi za vsako sladkih besedi na izbiro. — General Boulanger dela na to, da dobi v Parizu mesto poslanca. Ako se mu posreči, tedaj bode pa velika nevarščina za sedanjo vlado in tudi za predsednika republike. — Nemški cesar, Viljelm II., pride na Dunaj dne 3. oktobra in se poda, kakor se zagotavlja, potem na lov v ces. lovih na Gor. Štajarskem. Od ondot gre pa v Italijo. — Grof Herbert Bismarck, sin kancelarja, pojde v Petrograd k ruskemu ministru za zunanje zadeve, grofu Giersu. Kakor se vidi, plete se nekaj med Nemčijo in Rusijo, samo kaj je to? Nam ni za to, da ugibamo. — Doli pri Rumunih je nov upor kmetov v vasi Dobranenski. Mir bode s časom že, toda ne brez krvi, more biti nedolžne. — Bolgarski minister za drž. denar, Načević, biva v Carjem gradu ter išče denarja — na posodo. Ni lahko, da ga dobode. V Sofiji stoji 17 mož pred vojno sodbo za voljo „roparstva“. Sodi se, da niso roparji, pač pa ustajniki, ljudje, ki ne marajo sedanje bolgarske vlade. — Srbski kralj se je premislil ter je jel cerkveni zbor, ki ima pravdo gledé ločitve zakona kralja in kraljice v rokah, prevstvarjati. Predsednik zbora je postal „prestar“ ter so ga deli v pokoj. Kdo še pride za tem na vrsto, da postane „prestar“, ni še znano. — Turčija prevstvarja svoje vojaštvo in je sedaj kaci 30.000 rezervistov sklicala v orožje k vojnim vajam. Tacih vaj še doslej ni bilo v Turčiji. — Poroka grškega kraljeviča Konstantina s sestro nemškega cesarja, Sofijo, bode še le prihodnje spomladi. — Ustaje v Marokanskem je konec, se vé, da le „z ognjem in mečem“.

Za poduk in kratek čas.

Trg Središče po štirih sto letih.

(Spisal B. Fl.)

(Konec.)

Prišedši v šotor, zapela je „Vila“: „Po-točnico“. Po končani pesni stopi na oder Središki župan, g. Ivan Kočevar ml. ter pozdravi s kratkim, krepkim govorom goste, prišedše iz daljnjih in bližnjih krajev. G. župan, ki se je

mного trudi in ki je mnogo žrtvoval, da se ta svečanost izvrši lepše, dostojneje in sijajneje pokazal je o tej priložnosti, da vé, ako je treba, dobro sukati jezik svoj. Hvala mu! Za pozdravom sta prišli na vrsto dve pesni: „Davorija“, katero je pelo delavsko pevsko društvo, in: „Ustaj rode“, katero je pela „Vila“. Sedaj stopi na oder Ivan Kolarič, tržan Središki ter govori tej svečanosti primeren slavnostni govor zelo navdušeno v občo pohvalo vseh poslušalcev. O tej priliki je vrli govornik pokazal, kar more storiti mladenič, ki po nedeljah in praznikih ne hodi na plesišče ali kegljišče, trateč čas in zapravljajoč denar, zdravju in mošnji na kvar, ampak se doma uči, čitajoč časnike in druge poučne knjige.

Sedaj smo slišali: „Cesarsko pesem“ in „Veselo“. Zatem se prikaže na oder velečastni gosp. Matevž Slekovec, župnik pri sv. Marku na Dráv. polji, ki je več let tukaj kapelanoval. Imel je govor o Središči in njegovi zgodovini, povodom 400-letnega potrjenja njegovih pravic. Velečastni g. župnik je učenemu svetu znan kot marljiv nabiratelj starin in je rešil izvrstno svojo zadačo, ker močno upliva na poslušalce govor, v katerem slišijo zgodovino prednikov svojih. Ako je bila ona vesela, izvija jim ta govor iz oces solze radostnice; ako je bila žalostna, zalivajo jim oči solze pelinovke. Središčani! Preteklost vaša je bila dosti mukotrpna, ker so pradedom Vašim zadajale ljute rane krvoloki Turki, ker so jih neusmiljeno tlačili brezvestni graščaki Ormoški, ker so jih plašili in mčili divjaki Kruci. Hvala Bogu! ti tožni časi so minoli in vam je napočila lepša, srečnejša, veselejša doba.

Sedaj se je pelo še nekaj pesmi. Petje je bilo v obče izvrstno. Ni moči povedati katera pesem se je lepše pela. Posebej je dopadla „Nazaj v planinski raj“, ki ga je pelo pevsko društvo Ormoškega okraja in pa „Zrinjska Frankopanka“, katero je pela „Vila“ in delavsko pevsko društvo s spremljevanjem godbe. Tema pevskega društva imajo biti Središčani posebej hvaležni, ker „Vilaši“, katerih je bilo blizo 30, prišli so zgolj iz ljubezni do Slovencev, da pomorejo povečati to svečanost, jim na čelu predsednik g. dr. Oskar Kiš, poslanec in odvetnik, kateri je napiljal Slovincem tako lepe, krepke in jedrnate napitnice, da jih ne bodo z lehka pozabili, isto tako pevci delavskega društva, katerih je bilo 30. Prisrčna vam torej hvala na prekrasni zabavi, katero ste nam blagoizvolili napraviti, vi sladki podravinski slavci, Bog vam ohrani srca zdrava, a grla glasna in jasna še mnoga leta!

Po končanem vsporedu in ko so že bile luči prižgane, stopijo na oder štiri gospodičine iz Ormoža, hčerki gospé Stupce in hčerki gospoda Freuensfelda in zapojejo: „Slovenka sem“.

Ta pesem je čisto prosta, ali dragi čitatelj, ako je človek poslušal to petje iz daleka, misli, da ne sliši človeških glasov, temveč bujne glasove gorskih Vil. Za temi točkami je bil ume talni ogenj pod vodstvom pyrotehnikarja g. Bernreuterja. Ljudstvo je radoznalo gledalo to raznobožno šviganje in miganje, strmé poslušalo to praskanje in pokaanje v zraku, kakor kako čudo. Hvala Središkemu domačinu gosp. Franu Kočevanju, županovemu bratu, vinotržcu v Mariboru, ki je na svoje stroške zemljakom svojim poslal nenavadno zabavo! Sedaj se je začelo obče veselje, vse je bilo bolj živo, vsaka žilica je bila hitreje, vsako srce je trkalo močnejše. Hrvatje in Slovenci so se radostno objemali.

Središke gospodičine so se odpevale ta dan zabavi ter so tržile šopke, slaščice, staro vino, šampanja itd. Tudi to je hvalevredno. Med tem se je še tudi pelo in govorilo. Lepo je povedal č. g. Dokša, rojen Slovenec, kapelan v Macincih kot Medjimurec svojim rojakom. Zelo dobro sta tudi govorila gg. Čulek in Kočevar pevskega društva, ki sta nas zapustili pozno v noč. Polagoma so odhajali tudi drugi gostje domov, a neke je pozdravila rumena zora na zabavišči. Za jed in pijačo je skrbel g. Venigerholz. Slišalo se je, da neki niso bili s pustrežbo prav zadovoljni. Kdo bi vsakemu polji ustregel? Jaz mislim, da lačen ni šel nobeden, a manj še žejen spat. A vam, vrli Središki narodnjaki, in posebej odboru bodi še jedenkrat hvala na taki izvrstni zabavi, pri kateri je bilo 3000 ljudi. Vse se je izvršilo tako dobro, da odbor, akoprem so bili stroški sila veliki, nima deficita, temveč je še preostala mala svotica. Dobili smo tudi dva brzojava in sicer od Njegove prevzišenosti Jakoba Maksimilijana, vladike Lavantinskega odgovor na našo čestitko: Hvala Središčanom! in od gosp. Jeršeta, c. kr. davkarskega uradnika iz Laškega: Radi dvojne svečanosti radujem se z vami.

Smešnica 38. Kmečki fanté stoji pred sodnikom, tožen, da je 60 let starega berača pretepel na cesti. „Zakaj“, vpraša ga sodnik, „zakaj si stebel tacega reveža?“ „Žlahtni gospod“, odvrne fanté, „kaj sem hotel, ko mi nihče drug ni prišel pod pesti“.

Razne stvari.

(Vranska občina) prejela je od Nj. velečanstva presvitlega cesarja Najvišjo zahvalo za čestitko, tetegrafično odposlano ob priliki slavnosti 40 letnega vladanja.

(Občni zbor.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za sv. Lenart v slov. gor. in okolico se bode ustanovila v nedeljo, t. j. dne 30. septembra t. l. v gostilni g. Poliča v trgu sv. Lenarta. Na dnevnem redu je potrjenje pra-